

Stoian G. Bogdan

Poem pentru pian și-o altă seară

Fuma cu sete
fuma ca și cum
fiecare fum o ducea mai departe de mine,
o-mbălsăma ca pe o nefertiti a localurilor roșii
în care se dansa tango

Fuma lângă mine și-o simțeam

în alt loc

în alt timp

sau în altă viață

undeva în brațele unui amant
ale unui părinte
sau la o altă masă dintr-un alt local.

Purta o rochie de cenușă, părul în coc, cercei
și decolteul larg ca un zâmbet amar.
Avea sânii rotunzi, bărbia înaltă
puțină noapte pe pometele stâng
și ochi fără capăt.

Ce trist e și tangoul ăsta... Să dansăm

mi-a zis
strivind țigara

Te rog

am șoptit
luându-i mâna rece precum seara
în care îi scriam:

*ce-o să fac oare când o să ne întâlnim și
bătăile inimii tale or să-mi spargă fața?
o să cad? sau o să-ți spun
bună
cu gura plină de sânge?*

Ne-am întâlnit târziu
și peste golul lăsat de atâtea absențe
a început să-mi crească o crustă
și lumea aceea cu seri mărunte
tangouri uitate atingeri sfârșite în ...

Atunci a spart un craniu în asfalt
un craniu de copil vopsit în culorile apusului
a pășit peste el și m-a sărutat.

Nu simt niciun gust de sânge

mi-a zis
cu vorbele rujate ca în altă seară
când într-o baltă de sânge-am dansat. Orașul
a devenit o mângâlitură
o pisică mi-a fugit din umbră și
din galop a oprit doi cai ca smoala

în smoala blăunii ei. doi cai cu scheletele prelungite
într-o caleașcă

în care ne-am urcat surâzând
și-am coborât
acolo
în acea seară
când am luat-o de mână și-am aruncat-o-n tango

Rochia i-a lăsat în aer o dâră
sânii îi păreau mai rotunzi, pielea mai rece
și gândurile cumva mai aproape
de buzunarul meu de la piept

Știi... după tangoul ăsta n-o să mai dansăm niciodată

mi-a zis
și mi-am retras genunchiul dintre coapsele ei.

Te sinucizi

am întrebat forțând cu ? distanța
ce-ncremenise între noi

*Nu.
Punem .*

pam pam
pam
pam

E ultima seară

Clavirul a murit și vioara
cu-n țipăt scurt. culorile s-au șters
și seara
nu a mai mers

N-a mai fost ca-n tangoul albastru
în care-a spart o clepsidră – când eu
începusem s-o sărut pe sub piele
pe sub noaptea din obrazul ei stâng
pe –

nu era dragoste

era poezie

de parcă între noi era poemul
pentru pian
și-o altă seară

A fost frumos cu tine

i-am zis

fiindcă a fost.

Să scrii ceva despre noi... Într-o seară

mi-a zis pe trotuar

și s-a făcut noapte. ■